

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 77.981 van 6 januari 1999

A. 59.836/VI-12.030

In zake : **VAN SPEYBROECK** Daniel,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Gérald HORNE, advocaat,
rue Miville 4
4101 Jemeppe,

tegen :

1. **de gemeente Chapelle-Lez-Herlaimont**,
vertegenwoordigd door haar
college van burgemeester en
schepenen,
2. **de bestendige deputatie van
de provincieraad van
Henegouwen.**

DE RAAD VAN STATE, VIe KAMER,

Gezien het op 12 september 1994 ingediende verzoekschrift, waarbij Daniel VAN SPEYBROECK de nietigverklaring vordert "van het besluit dat het college (van burgemeester en schepenen van Chapelle-Lez-Herlaimont) op zijn vergadering van 10-05-1994 heeft genomen en dat van de bestendige deputatie van de provincieraad uitwerking mocht hebben, zoals is besloten op de vergadering van 22-06-1994, waarbij met ingang van 1 januari 1991 een eind is gemaakt aan verzoekers functie van marktmeester";

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer LOMBAERT, adjunct-auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 7 mei 1998, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 23 november 1998, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 16 december 1998;

Gehoord het verslag van de heer LEWALLE, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. HORNE, advocaat, die voor verzoeker verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer LOMBAERT, adjunct-auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de verwerende partijen geen administratief dossier hebben ingediend; dat verzoekers toedracht van de zaak, met toepassing van artikel 21, derde lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, bijgevolg bewezen wordt geacht, tenzij die toedracht kennelijk onjuist is; dat die toedracht, die

op geen enkel punt kennelijk onjuist lijkt, als volgt kan worden samengevat.

1. Verzoeker is gemeentelijke politieagent; als bezoldigde nevenfunctie is hem de functie van marktmeester toegewezen, een functie die hij zes maanden per jaar uitoefent.

2. Bij besluit van 19 december 1990 heeft het college van burgemeester en schepenen verzoeker zijn functie van marktmeester met ingang van 1 januari 1991 tijdelijk ontnomen.

Op 18 september 1991 heeft hetzelfde college hem die functie definitief ontnomen.

De Raad van State heeft dit besluit bij arrest nr. 41.839 van 1 februari 1993 vernietigd.

3. De raadsman van verzoeker heeft de eerste verwerende partij toen aangemaand hem in de functie van marktmeester te herstellen.

4. Op 3 februari 1993 heeft het college van burgemeester en schepenen besloten om verzoeker met ingang van 1 januari 1991 "af te zetten" als marktmeester.

5. Op 15 februari 1994 heeft de bestendige deputatie van de provincieraad van Henegouwen dat besluit vernietigd. Na die nietigverklaring heeft verzoeker de eerste verwerende partij nogmaals aangemaand hem in de functie van marktmeester te herstellen.

6. Op 29 april 1994 heeft verzoeker de eerste verwerende partij voor de rechtbank van eerste

aanleg van Charleroi gedagvaard om te eisen dat ze bij vonnis ertoe gedwongen wordt de wedden van marktmeester uit te betalen en hem in zijn functie te herstellen, waarbij haar vanaf de 5e dag na de uitspraak van het vonnis voor elke week vertraging een dwangsom van 5.000 frank zou worden opgelegd.

7. Op 10 mei 1994 heeft het college van burgemeester en schepenen op basis van de artikelen 100, 123 en 149 van de nieuwe gemeentewet besloten om verzoeker met ingang van 1 januari 1991 zijn functie van marktmeester definitief te ontnemen en heeft het zich daarbij op de volgende bezwaren gebaseerd :

- verzoeker heeft de machine voor het boeken van de ontvangsten in de vrachtwagen van een vishandelaar laten staan, waardoor de kinderen van de handelaar aan de machine hebben geknoeid, zonder dat enige aannemelijke uitleg is kunnen worden gegeven;
- verzoeker heeft de geïnde marktgelden te laat aan de gemeenteontvanger afgegeven en heeft tijdens de uitoefening van zijn functie een aanzienlijke, maar overbodige voorraad kasmiddelen vergaard;
- verzoeker heeft de boekhouding van juli 1990, na een aanmaning van de gemeenteontvanger, in de daaropvolgende maand september afgegeven en het overeenkomstige bedrag ingelegd bij een bank waar zijn zuster werkt.

Dit besluit vormt de bestreden handeling.

Overwegende dat de memories van antwoord van de twee verwerende partijen te laat zijn ingediend; dat ze bijgevolg uit de debatten moeten worden geweerd;

Overwegende dat het beroep niet-ontvankelijk is voor zover het tot doel heeft het besluit d.d. 22 juni 1994 van de tweede verwerende partij te laten vernietigen, aangezien de bestendige deputatie alleen geweigerd heeft haar facultatieve vernietigingstoezicht uit te oefenen dat gebaseerd is op artikel 13 van het decreet van 20 juli 1989 van de Waalse wetgever houdende organisatie van het toezicht op de gemeenten, de provincies en de intercommunales van het Waals Gewest; dat het niet-benutten van een mogelijkheid immers geen nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat verzoeker in zijn verzoekschrift zeven middelen ontleent aan de schending van bepalingen van de nieuwe gemeentewet omtrent de bevoegdheid en de procedure voor het opleggen van een tuchtstraf; dat hij het aldus bewezen acht dat de bestreden handeling een tuchtstraf is, die hij in de uiteenzetting van zijn derde middel afzetting noemt;

Overwegende dat evenwel niet blijkt dat de eerste verwerende partij, door verzoeker zijn aanstelling als marktmeester te ontnemen, hem zou hebben willen afzetten of een tuchtstraf zou hebben willen opleggen; dat ze alleen een ordemaatregel heeft getroffen; dat ze verzoeker bij de bestreden handeling immers geen van de straffen heeft opgelegd die limitatief worden opgesomd in artikel 283 van de nieuwe gemeentewet, noch zijn rechtspositie van gemeentelijk politieagent in het gedrang heeft gebracht, aangezien ze zich ertoe beperkt heeft hem een nevenfunctie te ontnemen; dat de genoemde middelen bijgevolg niet kunnen worden aangenomen;

Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord en in zijn laatste memorie drie nieuwe middelen aanvoert, voor het geval dat de bestreden

handeling niet als een tuchtstraf zou worden beschouwd; dat hij als achtste middel aanvoert dat de eerste verwerende partij verplicht was hem te horen voordat ze op grond van zijn gedrag een ernstige maatregel nam en dat hij slechts in het kader van een tuchtprocedure is gehoord; dat hij bovendien als negende middel aanvoert dat de bestreden handeling uitwerking heeft op een oudere datum dan die waarop ze verricht is en dat de bestreden handeling aldus in strijd is met het beginsel dat bestuurshandelingen niet mogen terugwerken; dat hij tot slot als tiende middel de schending van de wet van 29 juli 1991 betreffende de motivering van de bestuurshandelingen aanvoert;

Overwegende dat in casu niets eraan in de weg stond dat verzoeker in zijn beroep schending van het principe "audi et alteram partem" alsook schending van de voornoemde wet van 29 juli 1991 aanvoerde; dat ervan moet worden uitgegaan dat die middelen te laat zijn aangevoerd en dat ze bijgevolg niet kunnen worden aangenomen;

Overwegende, wat het negende middel betreft, dat verzoeker terecht opmerkt dat de bestreden handeling terugwerkt, aangezien ze op 10 mei 1994 gesteld is en haar uitwerking teruggaat tot 1 januari 1991; dat het middel, dat ontleend is aan de schending van het beginsel dat bestuurshandelingen niet mogen terugwerken, te maken heeft met de openbare orde en dus ontvankelijk is; dat in casu noch het arrest waarbij de Raad van State op 1 februari 1993 het besluit heeft vernietigd dat op 18 september 1991 door het college van burgemeester en schepenen uitgevaardigd was en waarmee verzoeker op 1 januari 1991 voorgoed de functie van marktmeester werd ontnomen, noch de nietigverklaring door de toeziende overheid, op 15 februari 1994, van de herwerkte versie van het besluit met dezelfde strekking

dat op 3 februari 1993 door het college van burgemeester en schepenen genomen was, aangetoond hebben dat het college gedwongen was om op 1 januari 1991 in te grijpen, noch bijgevolg om met uitwerking op die datum wederom een identieke beslissing te nemen na het gebrek dat met de vernietigde handeling gemoeid was, te hebben verholpen; dat de bestreden handeling een nieuwe handeling is, dat de eerste verwerende partij niet verplicht was om die handeling te stellen en zeker niet om die op een bepaalde datum in het verleden te stellen, waarbij de nieuwe handeling alleen uitwerking kan hebben voor de toekomst; dat het negende middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van 10 mei 1994, waarbij het college van burgemeester en schepenen van Chapelle-lez-Herlaimont een eind maakt aan Daniel VAN SPEYBROECKS functie van marktmeester, voor zover dat besluit uitwerking heeft met ingang van 1 januari 1991.

Artikel 2.

Het beroep wordt voor het overige verworpen.

Artikel 3.

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare
terechtzitting van de VIe kamer, op 6 januari 1900
achtennegentig door :

de HH. CLOSSET, kamervoorzitter,
LEWALLE, staatsraad,
Mevr. GEHLEN, staatsraad,
de Hr. HARMEL, griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

P. HARMEL.

Ch.-L. CLOSSET.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.